Felületes járdavizsgálat miatt zaklatott a város többezer háztulajdonost

Minden háztulajdonos kérheti a felülvizsgálat elrendelését

(A Délmagyarország munkatársától.) Néhány héttel ezelőtt a polgármester, a mérnökség előterjesztésére, több mint ötezer háztulajdonost hivott fel arra, hogy a házuk előtt a megrongálódott gyalogjárót hozassák rendbe. A járdajavitások elvégzésére 30 napos határidőt engedélyezett a polgármesteri felhivás, amely szigoru rendbirságolást helyezett kilátásba azokkal a háztulajdonosokkal szemben, akik elmulasztják a gyalogjárók kijavittatását.

A háztulajdonosok körében érthető izgalommal fogadták a polgármester felhviását, mert a házigazdák eddig is azért halasztották a járdajavitást, mivel nem tellett nekik a költségesebb munka elvégzésére. Most még kevésbé vannak abban a helyzetben, hogy aránylag rövid időn belül elvégeztessék a javitás munkáját.

A 30 napos határidő most telt le és a háztulajdonosok nagyobbrésze a munkálatok elvégzésére halasztást kért a mérnöki hivataltól, illetve az előljáróságtól, ahová ezek az ügyek elsőfokon tartoznak. A haladékot az emlitett hivatal minden esetben megadta, hacsak a járda nincs olyan állapotban, hogy a közlekedést veszélyeztetné. A háztulajdonosok közül sokan bejelentették, hogy a házuk előtti gyalogjáró egyáltalán nem olyan rossz, hogy sürgős javitást igényelne. Voltak olyanok is, akik igazolták, hogy gyalogjárójuk kifogástalan állapotban van, a polgármesteri felhivás mégis ugy szól, hogy *„a közlekedésre alkalmatlan"* gyalogjárót 30 napon belül hozassák rendbe.

Az előljárósági hivatal a vizsgálat során megállapitotta, hogy *számos esetben felesleges zaklatásnak voltak kitéve a háztulajdonosok.* A gyalogjárókat ugyanis a mérnökség szellemi szükségmunkásokkal vizsgáltatta felül, akik nagyobbrészt a kevésbé hibás járdákat is ugy tüntették fel, mintha azok tulságosan megrongáltak lennének. Az előljárósági hivatal most utóbb intézkedett, hogy egyszerű bélyegtelen bejelentést tehessenek a háztulajdonosok és ujból kérhessék a gyalogjárdák felülvizsgálását. Amennyiben a pótvizsgálat is azt állapitja meg, hogy a gyalogjárók türhető állapotban vannak, akkor a javitásra vonatkozó határozat végrehajtását felfüggesztik.

A külvárosi háztulajdonosokat a javitással kapcsolatban arra is kötelezi a város hatósága, hogy a gyalogjárót másfélméteres szélességben épitsék ki. Sok helyen ugyanis a gyalogjárók csupán egy méter szélesek, ami nem felel meg a közlekedési igényeknek. Számos háztulajdonos már hozzáfogott a járdák kijavitásához és a szélesitéshez, de sokan nem képesek ezt a munkát elvégezni, mert nincs pénzük rá.

A mindennapi
»Jó egészség« kenyér
jelenti az egészséget. ***Zamatos ízü, könnyen emészthető, tápsókban gazdag, vitamindus.***
Készíti dr **Wander** tápszergyár eljárása szerint **ÓTOTT KOVÁCS LAJOS** „OROSZLÁN **sütődéje, Oroszlán ucca 3. sz.**
Kiskenyér **20**, nagy kenyér **36** fillér.

Magyarországon magyar vagyok, cigány vagyok és ugy muzsikálok, mint a cigányok

Beszélgetés Pietro Mascagnival, aki nagyon szereti a magyarokat

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfő este óta Szegeden időzik Mascagni, a Parasztbecsület világhirü komponistája. Kedden délelőtt már próbált a zenekarral és nagyon meg volt elégedve. Amióta Mascagni Szegeden tartózkodik, azóta igen sok érdekes dolog történt vele. Igy például sokféle szegedi ajándékkal lepték meg őt is, feleségét is. Mindketten kaptak valódi szegedi papucsot és a mesternek annyira megtetszett az ajándék, hogy már este — használatba vette. Hétfőn este társaságával együtt a Hungária terraszán vacsorázott és kivánságára magyarosan készitett ételeket szolgáltak fel. Többek között borjupörköltet is kapott, természetesen nem olyan erősen paprikázva, mint ahogy szokták. Mascagninak nagyon izlett a pörkölt, csak az volt a kifogása, hogy nem elég erős... Tettek ujabb paprikaadagot az ételbe, de még ekkor is édesnek találta. Végül Patat igazgatónak eszébe jutott, hogy a csárda eresze alatt lóg néhány paprikafüzér. Ebből vett le egy paprikacsövet és vágta bele a pörköltbe. Mascagni megkóstolta az ételt és — azonnal kicsordultak a könnyei, amit a társaság természetesen derüs hangulatban konstatált. Mégis megette az erős paprikást. Utána tokajit ivott, majd a könnyü homoki bort kóstolta meg. Kijelentette, hogy nagyon szereti a magyar konyhát és kérte, hogy kedd estére gulyást főzzenek számára, de — mondotta — valamivel édesebben, mint a pörköltet...

A világhirü zeneszerzőt jó kedély és közvetlenség jellemzi. Kedden délután a Hungáriában fogadta a szegedi sajtó képviselőit és az ujságirókkal sokáig, barátságosan elbeszélgetett. Résztvett a fogadáson Mascagni felesége, azonkivül Pericle Ansaldo, a római operaház szcenikai igazgatója, a felesége és a leánya is, egy nyulánk, fekete, csodálatosan szép olasz leány is. A mester erős, fekete olasz szivart rágott és időnkint belekóstolt az előtte álló boros-pohárba.

— Mire kivánesiak? — kérdezte mosolyogva és amikor hallotta, hogy mindenekelőtt szegedi benyomásai iránt érdeklődnek az ujságirók, mosolyogva válaszolta. — Nem sokat láttam még Szegedről, hiszen nem is volt alkalmam, azonban a **Dóm-teret alaposan megnéztem** és arról csak a legnagyobb elismerés hangján beszélhetek. **Monumentális és**

csodálatosan szép ez a tér, kiválóan alkalmas szabadtéri előadások rendezésére

és igy a Parasztbecsület is nagyszerüen fog érvényesülni.

Mascagni, amikor a Dóm-térről beszél, gyakran használja a „bella" szót és ilyenkor felesége is helyeslőleg bólint a fejével.

Elmondotta ezután, hogy délelőtt próbált a zenekarral és nagyon boldog, mert a zenekar kiváló, jobbat nem is kivánhatott volna. Mindezeket egybevetve, nagy sikerre számit, annál is inkább, mert Pericle Ansaldo, aki a világ egyik legkiválóbb operarendezője, rendezi az előadást.

Szegedi emlékekre terelődik ezután a szó. Szegedhez — mondja — kedves emlékei füzik, mert Olaszországon kivül itt adták Európában először elő, a **Kis Marat** cimü operáját.

— Az igazgató, ha jól tudom, meg is hivott az előadásra, de a meghivást az utolsó pillanatban kaptam meg és igy nem jöhettem el már akkor Szegedre... Na de most itt vagyok, — teszi hozzá mosolyogva.

A társalgás hullámzik. Ismét a szabadtéri előadás kerül szóba. Ötül annak — mondja — hogy **kiváló énekesek vesznek részt az előadásban, olyanok, akikkel öröm együtt dolgozni.** A nézőtér monumentális, az emberek kedvesek, igazán semmi okom a panaszra...

Ezután arról beszél, hogy Szegeden milyen kedvesen fogadták. Külön megemlékezett Pálfy polgármesterről, báró Tunkl Tamásról és Pásztor Józsefről.

— A szegedi szabadtéri előadásoknak Olaszországban is nagy visszhangjuk van.

Egész Olaszország érdeklődéssel fordul Szeged felé

és a hatóságok az akciót a lehető legnagyobb támogatásban részesitik. Ciano miniszter — meséli tovább Mascagni — magához hivatott és azt mondotta, hogy nevemben fogadta el a meghivást és igy nekem okvetlenül mennem kell Szegedre. Mondanom sem kell, hogy egy percig sem ellenkeztem, hanem jöttem, hiszen én Magyarországra szinte hazajövök...

Az Excellenza hangja most megélénkül és szinte ömlik, árad belőle a szó.

— Ó, nagyon sokszor jártam Magyarországon és jól ismerem ezt az országot. 1892-ben voltam először itt és akkor hosszabb tanulmányutat tettem. Megismerkedtem a cigányzenével és azóta szeretem olyan nagyon. Azonban ujabban hanyatlást tapasztalok a cigányzenészeknél. Emlékszem, volt akkor az egyik pesti szállóban egy zenekar, amely csodálatosan szépen játszott. A szomszéd szálló igazgatója, csakhogy meghallgathassa ezt a zenekart, átment a konkurrenciához és az asztal alá bujva élvezte ezt a csodálatosan szép muzsikát. Rám ez a jelenet akkor nagyon hatott. Különben én is magyar zenét csinálok, figyeljék meg a zenémet...

Én Magyarországon magyar vagyok, cigány vagyok és ugy muzsikálok, mint a cigányok...

Az olasz—magyar barátság számomra — folytatta — nem uj dolog. Én régóta kultiválom ezt a barátságot. Érzem, hogy az olaszokat és a magyarokat régi, közös sors füzi egybe. Nem is kell mást mondanom, mint egy néhány nagy nevet, mint Garibaldit, Türr Istvánt, Tüköryt és másokat, akik egyformán nagyok itt és nálunk. Magyarországra a háboru sok nyomoruságot zuditott, de nem fog soká tartani ez a helyzet, ez az én meggyőződésem és minden más olaszé is...

— Ha itt vagyok Magyarországon, ugy érzem magam, mintha otthon lennék. A két népnek nemcsak kulturális, de érzésbeli kapcsolatai is vannak. Ha magyar nótát hallok, akár Nápolyban, vagy Sziciliában lennék... Ez az oka annak, hogy én magyarul muzsikálok...

Elmondta ezután, hogy amikor a kilencvenes években Magyarországon kóborolt a cigányokkal és tanulmányozta a magyar muzsikát, sok értékes dolgot szedett össze. Talált például egy Garibaldi-indulót, amelyet a magyarok közül is alig ismer valaki. Később ezekről a dolgokról cikket is irt egy antológiába. Ekkor lett szerelmese a magyar nótának, a cigánymuzsikának. Valóságos lelki boldogságot érez, amikor a magyar nótákat hallja.

Egy pillanatra elborul Mascagni, amikor arról beszél, hogy a világháboru alatt egyik gyermeke itt volt fogoly, valahol Pápa mellett. Felesége még a nevét is tudja a fogolytábornak: Csót. Itt raboskodott a Mascagni-fiu a háboru alatt...

Vidáman folyik a társalgás. Most fényképezni akarja valaki a társaságot. Mascagni rendezi el a csoportot, azután a fotografus felállitja a gépét, de jó öt percbe kerül, amig sikerült elkattantani a masinát. A mester nevetve nézi az izzadó fotografust és biztatja, hogy nem baj, szivesen vár, csak ne nyuljon bele a dolog a hajnali órákba, mert fáradt és szeretne lefeküdni. Ezen mindenki nevet. Mascagni óriási doboz gyufából szinte percenkint gyujt rá a félig elrágott fekete szivarra, mosolyog és lelkesen beszél a magyarokról, akiket nagyon szeret...

Széchenyi Mozi Szerdán utoljára
IRENE DUNNE-vel
Keringőkirálynő
A legszebb énekes film.

Kerékpárosok!
Sikerült egyik gyáramtól nagy tétel kerékpárgumit olcsón átvenni s azokat az alanti filléres áron árusitani.
Uj külső umi hazai P 4·80 Belsőgumi szürke P 1·20
„ „ külföld 5·90 „ vörös 1·30
Szántó Sándor épkereskedő, Kiss ucca, Kiss D. palota.